

Неприцька Т.І.*кандидат політичних наук,**доцент кафедри філологічних та суспільних дисциплін,**Вінницький обласний інститут післядипломної освіти педагогічних працівників***ВИСВІТЛЕННЯ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПРЕСІ
ПОДІЙ В КРИМУ В БЕРЕЗНІ 2014 РОКУ**

Формування громадської думки та створення ціннісних орієнтацій суспільства є процесом складним та комплексним. Тут відіграють значну роль багато різнопланових чинників серед яких і соціальний статус, і соціально-економічне положення суспільства, і державна політика та її головні вектори. Та одним із ключових елементів формування суспільного ставлення до того чи іншого факту чи феномену є, звичайно, засобі масової інформації.

Незважаючи ні на що, люди схильні вірити «друкованому слову» та тому, що «сказали в новинах». Думки, висловлені з екрану телевізора, з динаміка радіо та зі шпальт газети, мають певну вагу та авторитет. До того ж, вони є головним джерелом отримання інформації. Тому проаналізувавши ставлення та трактування тих чи інших подій мас медіа, ми можемо зробити висновок про загальне ставлення до цієї ситуації в суспільстві.

Метою даної статті є проаналізувати те, як ведучі американські друковані ЗМІ трактують події, що відбулися в Криму в березні 2014 року.

Марто відзначити, що американські ЗМІ приділили значку увагу березневим подіям в Криму, а також міжнародній політиці Російської Федерації, Європи та України в даному контексті.

Американська преса дивиться на ситуацію через призму англосаксоцентризму. «Путін, чинячи опір Заходу, оголошує незалежність Криму» – каже назва статті в «The New York Times» [1], що коментує рішення Путіна про підписання декрету, який санкціонує результати референдуму. «Дії Путіна показують, що Москва не має наміру відмовитися, через санкції Заходу, від своєї позиції в конфлікті, який визначив величезну прірву у відносинах між Сходом і Заходом, і становить загрозу для кордонів, що встановлені після розпаду Радянського Союзу». У тексті «NYT» кілька разів згадується про колишній Радянський Союз, і навіть цитується Михайло Горбачов, який підтримує анексію Криму і стверджує, що вона не повинна бути приводом для накладення санкцій. Але, решта матеріалу присвячена більше американсько-європейським відносинам, ніж політиці України чи Росії. Хоча й співпраця не подається як очевидний факт, так як «NYT» цитує і Радослава Сікорського, котрий каже, що «Європа – з Марса, а США – з Венери, і ми мусимо з цим погодитися». «NYT» хвалить Обаму за послідовність у питаннях санкцій (мається на увазі: більша, ніж європейська), але наприкінці питає також про інтереси американського бізнесу: «Не дивлячись на те, що Америка – не великий торговий партнер Росії, багато американських корпорацій включені у російський ринок, серед них – «Exxon Mobil», «Boeing», «Ford» і «PepsiCo». Підприємства схвильовані, чи ескалація конфлікту може вплинути на їх представників та інтереси в Росії.»

Політика Обами також є головною темою матеріалу Девіда Сангера на сторінках «The International New York Times» [2]. Подається цікавий аналіз, в

якому підкреслюється, залучаючи коментарі дійсних і колишніх радників президента, що тактика «легких кроків» – кібератак, санкцій, економічного тиску – перестає діяти. Про необхідність більш рішучих дій пише також консервативна «The Washington Post», передрікаючи, що відносини між Америкою та путінською Росією йдуть в нікуди [3]. Більше місця Росії і її точці зору приділяє «The Financial Times», яка пише, що з точки зору Москви, анексія Криму, у правовому відношенні, не позбавлена логіки [4].

Таким чином, можемо сказати, що кримські події та інтереси Криму та України в цілому подаються в американських друкованих ЗМІ більше як фактор порушення стабільності на міжнародній арені та можливих економічних коливань, а не як першочергова проблема як така. Матеріали більше зосереджуються на тому, які наслідки березневі події в Україні в цілому та в Криму зокрема, матимуть на американський бізнес, на міжнародний клімат, а також який саме політичний курс в даній ситуації повинен обрати Президент Обама.

Список використаних джерел:

1. Myers S., Baker P. Putin Recognizes Crimea Secession, Defying the West / Myers S., Baker P. // The New York Times – 17 march 2014. [Електронний ресурс] http://www.nytimes.com/2014/03/18/world/europe/us-imposes-new-sanctions-on-russian-officials.html?hp&_r=1
2. Sanger D. Global Crises Put Obama's Strategy of Caution to the Test / Sanger D. // The New York Times – 16 march 2014. [Електронний ресурс] <http://www.nytimes.com/2014/03/17/world/obamas-policy-is-put-to-the-test-as-crises-challenge-caution.html?ref=world>
3. Taylor A. What history can tell us about Russia, Crimea and Vladimir Putin / Taylor A. // The Washington Post – 18 march 2014. [Електронний ресурс] <http://www.washingtonpost.com/blogs/worldviews/wp/2014/03/18/what-history-can-tell-us-about-russia-crimea-and-vladimir-putin/>
4. Chazan G. Crimea annexation would take Moscow into uncharted waters / Chazan G. // Financial Times – 16 march 2014. [Електронний ресурс] http://www.ft.com/intl/cms/s/da4512be-ad22-11e3-af3e-00144feab7de,Authorised=false.html?_i_location=http%3A%2F%2Fwww.ft.com%2Fcms%2Fs%2F0%2Fda4512be-ad22-11e3-af3e-00144feab7de.html%3Fsiteedition%3Dintl&siteedition=intl&_i_referer=http%3A%2F%2F

Тютюнник С.М., Балюк В.Я.

студенти,

Інститут прокуратори та слідства

Національного університету «Одеська юридична академія»

РОЛЬ ООН ЗА УМОВ НОВОГО СВІТОВОГО ПОРЯДКУ

Незважаючи на свою унікальність, ООН на сьогодні дискредитувала себе рядом інцидентів та скандалами, показала, що вона не завжди здатна своєчасно адаптуватися відповідно до мінливих світових політичних реалій. У зв'язку з цим світові лідери, видатні люди та спеціалісти часто критикують ООН за неефективність, недемократичність, недолік уваги до проблем окремих країн, бюрократизм, роздутість штатів, непомірний бюджет і нецільове використання коштів бюджету [1].